

редовища, комерційної таємниці, безпеки персоналу, капіталу, майна та комерційних інтересів». Єдиної думки щодо визначення сутності фінансово-економічної безпеки підприємства немає.

Таким чином, можна тлумачити цей термін, виходячи із понять стабільності фінансового стану та захищеності від загроз, як внутрішніх, так і зовнішніх. Також доречним є розглядання фінансово-економічної безпеки на кожному етапі життєвого циклу підприємства, короткостроковому та довгостроковому періодах.

РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ В СИСТЕМІ ФАКТОРІВ РОЗВИТКУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА МІСТА

Михайлик Т.В.

Науковий керівник – Решетило В.П., д-р екон. наук, професор

Політика ресурсозбереження займає центральне місце в діяльності не лише регіональної, а і світової економіки. Зокрема, на Всесвітньому самміті в Давосі особлива увага приділялась збереженню навколишнього середовища і відзначалось, що задача урядів всіх країн світу полягає в підтримці ресурсозбереження світової економіки, сприянні впровадженню інтегрованого підходу в процес формування політики, направленої на забезпечення ефективного землекористування, підвищення енергоефективності, зменшення забруднень навколишнього середовища, зниження завантаженості, зменшення несприятливого впливу на здоров'я людини, запобігання виникненню відходів, розвитку рециклінгу та застосуванню екологічно дружніх альтернативних матеріалів з участю державних органів влади.

Для України особливого значення набуває адаптація вітчизняної ресурсозберігаючої політики по політики споживання ресурсів у розвинених країнах світу, які ще на початку 1980-х років пережили велику енергетичну кризу і розробили власні шляхи ресурсозбереження.

В концепції ресурсозбереження як фактору сталого розвитку міст посилюється значення підприємств житлово-комунального господарства, реформування якого багато в чому залежить від подальшої демократизації регіонального і місцевого самоврядування, яке стримується адміністративними важелями державного управління. В Україні вже зараз розроблено багато програм по ресурсозбереженню в сфері ЖКГ, в яких викладено сукупність найбільш актуальних наукових ідей, положень та практичних заходів щодо змін у сфері комунальної електроенергетики і досягнення на цій основі впровадження енергоефективного обладнання та технологій, надійного і сталого постачання паливно-енергетичних ресурсів із метою забезпечення населення, ко-

мунально-побутових на інших споживачів електроенергією. Особливого значення для вирішення проблеми ресурсозбереження має покращення стану комунальних мереж, фінансування їх утримання, вирішення проблеми більш економічно обгрунтованого ціноутворення та інше.

Подальший розвиток системи ЖКГ неможливий без комплексного проведення адміністративної, бюджетної, податкової, інвестиційної та тарифної реформ. Актуальним залишається розробка ефективного механізму зарахування заборгованості державного бюджету з пільг, субсидій, різниці у тарифах у рахунок заборгованості місцевих бюджетів за енергоносії та вирішення питання адресної дотації окремим категоріям громадян, які мають пільги, відповідно до чинного законодавства, з оплати за надані житлово-комунальні послуги та послуги міського електротранспорту.

Необхідним є звільнення підприємств ЖКГ від оплати податку на додану вартість, що дасть можливість значно зменшити тарифи на житлово-комунальні послуги. В Податковому кодексі необхідно передбачити механізм економічного стимулювання енергозберігаючих заходів та інноваційних технологій через пільгове оподаткування, часткову компенсацію кредитних ставок комерційних банків та фінансування цих програм. Для бюджетних організацій необхідно впроваджувати системи обліку та статистичної звітності показників спожитої електроенергії з урахуванням факторів, що значно впливають на обсяги споживання.

Складна соціально-економічна ситуація в Україні в умовах економічної кризи особливо негативно позначилась на розвитку житлово-комунального господарства. В країні все ще на налагоджена належна система обліку та управління процесами споживання енергії та теплоносії. Комунальне господарство безсумнівно виступає індикатором сталого розвитку, у свою чергу ресурсозбереження і зниження собівартості продукції – це критеріальна основа стану всієї комунальної інфраструктури.

ФОРМУВАННЯ ДІЛОВОГО ІМІДЖУ МІСТА В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Овечкіна М.А.

Науковий керівник – Решетило В.П., д-р екон. наук, професор

В умовах наростання відкритості в розвитку світової економіки окремі міста і регіони перетворюються на активних суб'єктів економічних відносин. Інтегруючись в європейську та світову економіку,